

Zbirka odločb sodne prakse

Zadeva T-119/23

Insider LLC

proti

Uradu Evropske unije za intelektualno lastnino

Sodba Splošnega sodišča (osmi senat) z dne 17. aprila 2024

„Znamka Evropske unije – Postopek z ugovorom – Prijava figurativne znamke Evropske unije in Insajderi – Prejšnja nacionalna besedna znamka INSAJDERI in prejšnja nacionalna figurativna znamka in Insajderi Gazetë online – Relativni razlog za zavrnitev – Člen 8(3) Uredbe (EU) 2017/1001 – Obseg preizkusa, ki ga mora opraviti odbor za pritožbe – Člen 27(2) Delegirane uredbe (EU) 2018/625 – Nepredložitev dokazov – Prevod – Člen 7 Delegirane uredbe 2018/625 – Pravica do izjave – Člen 41 Listine o temeljnih pravicah – Člen 94(1) Uredbe 2017/1001 – Možnost odbora za pritožbe, da sprejme dokaze, ki so bili prvič predloženi pred njim – Člen 27(4) Delegirane uredbe 2018/625 – Člen 95(2) Uredbe 2017/1001“

1. *Znamka Evropske unije – Pritožbeni postopek – Pritožba zoper odločbo enote Urada, ki odloča na prvi stopnji, predložena odboru za pritožbe – Funkcionalna kontinuiteta med tema stopnjama – Preizkus pritožbe odbora za pritožbe – Obseg (Uredba Evropskega parlamenta in Sveta 2017/1001, člen 71(1))*

(Glej točko 16.)

2. *Znamka Evropske unije – Postopkovne določbe – Odločbe Urada – Spoštovanje pravice do obrambe – Obseg načela (Listina Evropske unije o temeljnih pravicah, člen 41(2)(a); Uredba Evropskega parlamenta in Sveta 2017/1001, člen 94(1))*

(Glej točke od 27 do 33 in 46.)

3. *Znamka Evropske unije – Tožbeni postopek – Tožba zoper odločbo oddelka za ugovore pri Uradu – Preizkus s strani odbora za pritožbe – Obseg – Dejstva in dokazi, ki v utemeljitev ugovora niso bili predloženi v predpisanem roku – Upoštevanje – Diskrecijska pravica odbora za pritožbe (Uredba Evropskega parlamenta in Sveta 2017/1001, člen 95(2); Uredba Komisije 2018/625, člena 8(1) in 27(4))*

(Glej točke od 38 do 40 in 45.)

Povzetek

Splošno sodišče je s sodbo razveljavilo odločbo odbora za pritožbe pri Uradu Evropske unije za intelektualno lastnino (EUIPO)¹ na podlagi člena 41(2)(a) Listine Evropske unije o temeljnih pravicah (v nadaljevanju: Listina), ker tožeča stranka ni bila zaslišana glede vprašanj, ki jih je odbor za pritožbe postavil po uradni dolžnosti, kar je negativno vplivalo nanjo.

Florim Alaj je pri EUIPO vložil zahtevo za registracijo figurativnega znaka „in Insajderi“ za storitve zagotavljanja informacij, aktualnosti in komentarjev na področju aktualnih dogodkov po internetu². Družba Insider LLC, tožeča stranka, je zoper to registracijo vložila ugovor³ na podlagi dveh prejšnjih znamk, registriranih na Kosovu. Oddelek za ugovore je temu ugovoru ugodil.

Vendar je odbor za pritožbe razveljavil odločbo oddelka za ugovore in zavrnil ugovor, ker tožeča stranka ni dokazala, da so prejšnje znamke, za katere se zahteva varstvo, obstajale in da je bila njihov imetnik. Poudaril je zlasti neobstoj izvirne različice potrdil o registraciji prejšnjih znamk in menil, da so njihovi overjeni prevodi, ki jih je tožeča stranka predložila kot dokaz, neuradni prevodi, v katerih izvirno besedilo ni bilo vidno, zaradi česar ni bilo mogoče preveriti navedbe bistvenih informacij v izvirnem potrdilu.

Presoja Splošnega sodišča

Splošno sodišče je najprej opozorilo, da obveznost obrazložitve iz člena 94(1), drugi stavek, Uredbe 2017/1001 pomeni posebno uporabo splošnega načela varstva pravice do obrambe, določenega v členu 41(2)(a) Listine. Vsi akti Unije morajo namreč spoštovati temeljne pravice, kot so priznane z Listino, pri čemer je to spoštovanje pogoj za njihovo zakonitost, ki ga mora sodišče Unije preveriti v okviru celovitega sistema pravnih sredstev. Natančneje, pravica do izjave v vsakem postopku zagotavlja, da ima vsaka oseba možnost, da ustrezno in učinkovito poda svoje stališče v upravnem postopku, in to pred sprejetjem odločbe, ki bi lahko negativno vplivala na njene interese. Pravica do izjave se nanaša na vse dejanske in pravne elemente, na katerih temelji odločba, ne pa na končno stališče, ki ga namerava sprejeti uprava. Zato je EUIPO tisti, ki mora strankam v postopku, ki poteka pred njegovimi organi, omogočiti, da predstavijo svoja stališča o vseh elementih, na katerih temeljijo odločbe teh organov.

V obravnavanem primeru Splošno sodišče meni, da dejstvo, da je odbor za pritožbe po uradni dolžnosti ugotovil neobstoj izvirnih različic potrdil o registraciji prejšnjih znamk in izrazil dvome o pristnosti njihovih prevodov, ne da bi o tem zaslišal tožečo stranko, pomeni postopkovno nepravilnost. Kršitev pravice do obrambe pa je mogoče ugotoviti le, če je neupoštevanje stališča zainteresirane stranke konkretno vplivalo na možnost zadevne osebe, da se brani. Vendar tožeči stranki ni mogoče naložiti, naj dokaže, da bi bila vsebina izpodbijanega sklepa drugačna, če ne bi bilo ugotovljene kršitve, ampak le, da taka možnost ni v celoti izključena, ker bi lahko tožeča stranka bolje poskrbela za svojo obrambo, če ne bi bilo postopkovne nepravilnosti.

¹ Odločba petega odbora za pritožbe pri Uradu Evropske unije za intelektualno lastnino (EUIPO) z dne 5. decembra 2022 (zadeva R 1152/2022-5).

² Gre za storitve, ki spadajo v razred 41 Nicejskega aranžmaja o mednarodni klasifikaciji blaga in storitev zaradi registracije znamk z dne 15. junija 1957, kot je bil revidiran in dopolnjen.

³ Na podlagi člena 8(3) Uredbe (EU) 2017/1001 Evropskega parlamenta in Sveta z dne 14. junija 2017 o blagovni znamki Evropske unije (UL 2017, L 154, str. 1).

Na podlagi teh ugotovitev je Splošno sodišče ugotovilo, da v obravnavanem primeru ni popolnoma izključeno, da bi bil izid postopka drugačen, če ne bi bilo postopkovne nepravilnosti. Če bi namreč odbor za pritožbe tožeči stranki omogočil, da primerno predstavi svoje stališče o vprašanju neobstoja izvirnih različic potrdil o registraciji prejšnjih znamk, bi jih ta lahko predložila, kar bi odboru za pritožbe omogočilo, da jih preuči in se tako prepriča o pristnosti prevodov. Zato je bila odločba odbora za pritožbe sprejeta v nasprotju s pravico do izjave, zagotovljeno s členom 41(2)(a) Listine.